

پیام نوروزی دکتر منوچهر کنجی رهبر دانش کاویانی به مناسبت

آغاز سال یکمزار و سیصد و نود

هموطنان عزیزم، فرزندان برومند ایران زمینم

فرارسیدن نوروز باستانی را به یکایک شما عزیزانم از صمیم قلب تبریک میگویم. ما ایرانیان در داخل و خارج از مرزهای کشور در

حالی به پیشواز نوروز یک هزار و سیصد و نود میرویم که در تمامی عرصه های سیاسی و اجتماعی کشورمان در ستیز مستمر با تسلطی برآمده از

جهل و استبداد خونین نظام ولایت فقیه، میباشیم. و چه بجاست که در سال جدید با اتکاب فرهنگ غنی سرزمینمان این جدال را با

پیروزی تمام به پایان بریم.

نوروز هزاران سال است که یادآور تاریخ دیرپا و پرفراز و نشیب ملتی است که از ارکان فرهنگ و تمدن بشری محسوب می‌شود. نوروز هویت ماست، این نام به واقع جادویی است که معانی و مفاهیم متعدد دارد. یکی از آن مفاهیم جادوانگی است. وقتی چغزری جادوانه می‌شود، یعنی یکبارچه خوبی و حسن محض است. نوروز در هر بهار به ملتی کنشسال و فرهنگ سازنده می‌دهد که «بامن تانهایت تاریخ جادوان زمی!» نیاپش های نوروزی جگلی معطوف به جادوانگی است. اگر در از نای تاریخ تامل کنیم، می‌بینیم خاطره‌ها، یادها و روزهای تاریخی و حتی ایام مقدس چونان سنگریزه‌ای در برکه زمان فرو افتادند و ناپیداشدند، یعنی چند صباحی موحی داشته‌اند و صدایی و جنبشی و دیگر هیچ. بسیاری از آیین‌ها و آداب‌ها و ایام برجسته در دل تاریخ و در زیر غبار زمان مدفون شدند و هرچه تاریخ بر آنها گذشته بیچ‌تر و بیچ‌تر شدند. تعدادی از آنها هم که ماندند نیم رمقی به تن دارند و آن جوشش و تب و تاب اولیه در آنان نیست، ولی هرچه بر عمر نوروز می‌گذرد، جوان‌تر و شاداب‌تر و باسکوه‌تر می‌شود. نوروز حتی در بدترین و دشمنانک‌ترین ایامی که بر این ملت گذشت، آن زمان که مغولان آمدند و کشتند و بردند، در آن هنگام که تیغ یأس و مصیبت را با گلوئی این قوم آشنا کردند، باز هم نوروز مردم این سرزمین را به حال خود رها نکرد و نور امید به قلب ایشان تابانید و به آنان صدا داد که «سرت سبز باد، به صفا و صلح بزنی، پشت هنری و دانا گرامی، دم خوار، سرایت آباد و زندگانت بسیار» و به‌این‌طور که می‌بینید نوروز ما ایرانیان بشارت است و امید.

امروز با اتکا بر همین امید از سویی و دست یازیدن به برترین امکانات امروزی از سوی دیگر می‌باید برای همیشه بساط ظلم را از ایرانمان برچینیم و پرچم دگرگونی و کثرت‌گرایی و مردم‌سالاری را با کمک هم در وجه به وجه خاک کشور به اهتزاز آوریم.

فرزندان عزیزم، به موطنم:

در سالی که گذشت من و تمامی دوستان و هم‌زمانم بجز من ای از تلاش برای کمک به ایران و ایرانی دست برداشتم. امروز با بررسی عکس العمل های نظام آخوندی مشخصتر گردیده که این تلاشها در جهت صحیح و از کار آبی بالایی برخوردار بوده. یاد دارم زمانی را که برای اولین بار دو ستم دگرترین شاپ را توسط برنامه های تلویزیونی آموزش های نافرمانی های مدنی، با شما آزاداندیشان آشنا ساختم که نتیجه تمامی آن تلاشها آشنایی با معنا، سیم نافرمانی مدنی و کتاب ایشان بود که امروز رژیم آخوندی به شدت از انتشار این کتاب و افکار منتصب به آن به شدت وحشت دارد که دامنه های این وحشت را میتوانی حتی در سایت ولی فقیه جبار این نظام مشاهده کنید.

وحشت رژیم کواه موثقی بر این امر است که اساس برنامه های نافرمانی های مدنی شاه کلید اصلی خروج از این سلطه جبار است. لذا ما باید در سال جدید خط مشی خود را بر گسترش این نافرمانی ها افزایش کم کاری و اغصاب و استفاده از استراتژی بزرگ برای سرنگونی نظام قرار دهیم. انجام رفتار های خنونت بار نظام، دست گیری های گسترده از دانشجویان ایرانی در تمامی سطوح کشور و ویژه نظامیان و انتظامیان متعهد و دلسوز، افزایش موج اعدام های خودسرانه و اعمال شکنجه، بکلی سآهدی بر به پایان رسیدن عمر این حکومت منحوس است که با دایت و سازماندهی ملی میتوان سال 1390 را به سال آزادی و وطن تبدیل نمود

من به همراه تمامی دوستان و همزمانم در سازمان درفش کاویانی به همراه سازمان حقوق بشر و آزادیهای اساسی برای ایران، کمیته رسیدگی به جنایات جمهوری اسلامی و کمیته نافرمانی های مدنی ضمن تقدیم صمیمانه ترین شادباش های نوروزی بار دیگر بر تعهد خود برای مبارزه با استبداد و تلاش برای دستیابی به ایرانی سکولار، آزاد و سر بلند تاکید میکنیم. آزاده، مقاوم، یکپارچه، رشید و سر بلند و سر

افراز باشید

دکتر منوچهر کنجی

